

**CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE
CURIA GENERALIZIA**

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 661 30 661 – Email: segreteria@cmcuria.org

SUPERIORE GENERALE

Рим, 18 лютого 2024 р.
Перша неділя посту

Усім членам Руху Вікентійської Родини

**АДОРАЦІЯ ПРЕСВЯТИХ ДАРІВ
БУТИ ЗАКОХАНИМ В ІСУСА**

Дорогі брати і сестри в Святому Вікентії

Нехай благодать і мир Ісуса завжди будуть з нами!

У своєму листі від 27 вересня 2016 року я спонукав поміркувати про святого Вікентія де Поля як про «Містика Милосердя». З цього листа, ґрунтуючись на Загальних правилах і Конституціях Конгрегації Місії, ми розмірковували про те, що зробило його Містиком Милосердя.

У десятому розділі Загальних правил, що стосується основ нашої духовності, святий Вікентій припускає, що все це ви знайдете в Євхаристії.

У Святій Жертві Меси Ісус жертвує себе десь у світі щомиті. Присутність Ісуса під виглядом хліба і вина не обмежується часом Євхаристії, але дається нам у вигляді додаткового безцінного дару, присутнього 24 години на добу в дарохранильних посудинах по всьому світу. Це не півгодинна присутність і не годинна, а 24 години на добу, вдень і вночі. Проходячи повз церкву, каплицю, місце, де є табернакулум і де живе Ісус, ми можемо зовсім не знати, не помічати і не згадувати, хто присутній поруч під видом хліба іноді за кілька метрів, а то й взагалі у межах досяжності. Фізичні знаки-нагадування можуть допомогти: “Лампадка перед Пресвятими Дарами, Ісусе, Боже мій! Її потрібно тримати запаленою”, проте ми все одно повинні відповідати на них.

¹ *Saint Vincent de Paul, Correspondence, Conferences, Documents* (hereafter, *CCD*), translated and edited by Jacqueline Kilar, DC; and Marie Poole, DC; et al; annotated by John W. Carven, CM; New City Press, Brooklyn and Hyde Park, 1985-2014; volume II, page 660; letter 817 to Claude Dufour in Saintes, 4 July 1646.

В історії Церкви, починаючи з першої Євхаристії, коли Ісус приніс Себе в жертву на Тайній Вечері під видом хліба і вина, було чимало прикладів євхаристійних чудес, які підтверджують справжню присутність Ісуса в Євхаристії; підтверджено багато випадків, коли люди для життя не потребували іншої їжі, окрім Євхаристії; незліченні навернення завдяки постійній присутності Ісуса в дарохранительницях по світу. Багато людей проводили і продовжують проводити години й години перед табернакулем чи під час виставлення Пресвятих Дарів, часто мовчки, без списку прохань, з якими вони хочуть звернутись до Ісуса, а просто, щоб бути з Ним, мовчати, щоб дати Ісусу можливість говорити, коли він хоче, і говорити те, що він вважає для них належним і потрібним.

“Минаючи якое село, привітайте Ангела-Охоронця того місця; а на зупинці автобуса, дізнайтеся, де знаходиться церква, якщо вона не дуже далеко. Поки один із вас зупиниться в готелі, щоб забронювати номер, інші підуть поклонитися Пресвятим Дарам.”²

Деякі парафії, каплиці та релігійні громади мають цілодобову адорацію Пресвятих Дарів. Іноді група або навіть одна особа дбають про те, щоб Ісус ніколи не залишався на самоті. Для деяких зустріч з Ісусом відбувається посеред ночі, коли більшість людей спить. У багатьох із нас може виникнути питання: як ці люди можуть залишатися не лише кілька хвилин, а годинами перед дарохранительницею чи під час виставлення Пресвятих Дарів? Як їм це вдається?

Мені спадають на думку дві відповіді:

- 1) ЦІ ЛЮДИ ВІРЯТЬ У РЕАЛЬНУ ПРИСУТНІСТЬ ІСУСА ПІД ВИДОМ ХЛІБА ТА ВИНА.**
- 2) ВОНИ ЗАКОХАНІ В ІСУСА.**

Навчання катехизму, щодня або щонеділі участь у Святій Месі, відвідування лекцій на тему Євхаристії чи читання книг на цю тему, тощо не можуть привести нас до віри в справжню присутність Ісуса під видом хліба і вина та бути закоханим в Ісуса. Це відбувається лише через благодать, милосердя та безумовну любов Ісуса. Він чекає 24 години на добу, щоб ми пішли і відвідали Його у внутрішній тиші, щоб відкрили наші серця та дочекалися моменту, який Він вважатиме за потрібне, щоб повідомити нам про те, чого Він хоче.

Кожному з нас пропонується особисто поміркувати: де ми знаходимося по двох вище згаданих пунктах?

У паломництві віри зовсім не повинно лякати, знеохочувати чи навіть шокувати усвідомлення того, що я ще не там, де хотів би бути. Я не повинен дозволити похитнути себе сумнівам, які я, можливо, ношу в собі багато років. Найголовніше не те, що я сам про себе думаю, а те, що Ісус думає про мене

² CCD X, 446; conference 100 to Four Sisters Being Sent to Calais, 4 August 1658.

Ісус чекає на нас 24 години на добу, будь-коли, у якому би стані ми не були, з сумнівами, радіщами чи печалюми, які ми Йому приносимо. Святий Вікентій радить: *“Після поклоніння там Пресвятим Дарам і жертвуючи Богові роботу, яку вони збираються виконати, вони просять у Нього ласку сказати хворим бідним те, що Він хоче сказати їм від свого імені для їхнього спасіння.”*³

З нашими регулярними відвідинами Ісуса в Дарохранительниці, з нашою регулярною адорацією Пресвятих Дарів, Ісус починає руйнувати стіни та перешкоди, і починає наповнювати нас своїм внутрішнім спокоєм, відкриваючи наші серця, щоб робити нові кроки до моменту, коли ми будемо здатні без вагань відповісти Йому позитивно. Святий Вікентій наводить дуже конкретний приклад: *“Отже, коли хтось скаже вам щось грубе, що вам важко витримати, не відповідайте, але піднесіть своє серце до Бога, щоб попросити в Нього благодаті стерпіти це з любові до Нього, і підійдіть до Пресвятих Дарів, щоб розповісти про свої труднощі нашому Господу.”*⁴

Коли я пишу ці рядки, я добре знаю, наскільки недосконало я відповідаю двом вищезазначеним пунктам. Я переконаний, що для всіх нас позитивна відповідь є основою тривалого навернення, яке несе з собою всі інші духовні засоби, що допомагають нам у нашому паломництві.

Я хотів би навести приклад мирянина, якого зустрів кілька років тому в Римі. Своїм життєвим свідченням він відповідає двом згаданим вище моментам надзвичайною мірою.

Його звали Арнольдо, він одружений, має трьох дітей. Він досить відомий в Італії та за її межами. Він походить з престижної італійської родини. Як філософ, письменник, поет і підприємець, він мав багатообіцяюче майбутнє. Однак він облишив усе, щоб присвятити себе фонду під назвою “Дім духа та мистецтв”. Його дружина та троє їхніх дітей віком 14, 12 і 9 років чують, як він говорить: “Вибачте, мені потрібно піти поговорити з Ісусом”. Ось деякі з його думок про Ісуса, Євхаристію та Божу любов:⁵

Протягом багатьох років, завжди і щодня, або принаймні незліченну кількість разів, існує цей зв'язок із Христом, присутнім у Євхаристії... Він справді присутній у світі. Він дихає у світ. З кожного табернакулуму.

Мені здається, що мене зворушує Божя любов. І це мене завжди дивує. Коли я найменше цього очікую, коли найменше почуваюся гідним Його любові, Він торкається мене, досягає мене, дає мені зрозуміти, як сильно Він мене любить. Це Він завжди досягає нас... Я думаю... що Бог це коханець, який «завжди біля наших дверей», чекаючи, щоб ми привідкрили їх для Нього.

³ CCD XIIIb, 382; document 186, “Preparing the Sick of the Hôtel-Dieu for General Confession” (1636).

⁴ CCD X, 150; conference 74, “Love of Physical and Moral Sufferings” (Common Rules, Article 6), 23 July 1656.

⁵ These thoughts are taken from the book, Arnaldo Mosca Mondadori and Monica Mondo, *Il farmaco dell'immortalità, Dialogo sulla vita e l'Eucaristia [The Medicine of Immortality, Dialogue on Life and the Eucharist]*, Scholé, Editrice Morcelliana, Brescia, 2019. It is an interview Monica Mondo conducted with Arnaldo Mondadori.

Зустріч із Христом назавжди лишає на вас позначку. Це як відкрита рана. Коли Христос вражає нас, раниє нас, людина починає вмирати від любові, поглинатися любов'ю... Я переконаний, що закоханий в Нього, тому що відчуваю, як та «відкрита рана» дає сенс життю, бо ніхто ніколи не торкався мене так глибоко, як Він, ніхто не спускався в глибину мого духа та не гладив його так, як це робить Христос.

Він, з Табернакулуму, Він, присутній в Євхаристії, спускається до глибини душі, щоб втамувати її спрагу... Євхаристія, так би мовити, наповнює тіло і духа таємним соком, вона активізує другий кровообіг, у якому циркулює таємнича кров, кров любові.

Христос в Євхаристії завжди на Хресті і водночас воскреслий: Він продовжує віддавати Себе до кінця часів, щоб спасти кожну людину... Хрест і Євхаристія – «скандали», що є абсурдними для ментальності світу, тому що вони виявляють найвищий ступінь Любові... Євхаристія діє на людську совість і перетворює її в любов.

Якщо я не приймаю Євхаристії кілька днів, мені її не вистачає. Євхаристія – це потреба, їй не можна протистояти. Заберіть у мене все, тільки не Євхаристію. Жодна спокуса, жоден гріх не змусили б мене відмовитися від Євхаристії.

Поклоніння Пресвятим Дарам, відвідування Ісуса в дарохранительниці

Надихаючись багатьма прикладами людей, чиє свідчення допомагає нам поглибити нашу особисту віру в справжню присутність Ісуса в Євхаристії та нашу любов до Ісуса, нас запрошено використати цей особливий час літургійного року, Великий піст, як надзвичайну пору благодаті в підготовці до Ювілею 400-ліття заснування Згромадження Місії та Ювілею цілої Церкви в наступному році і здійснити деякі конкретні кроки стосовно цього. Нехай Євхаристія все більше стає центром і джерелом натхнення для всього Руху Вікентійської Родини, кожної Конгрегації, кожної Асоціації мирян, а також для всіх тих, хто живе Вікентійською духовністю та харизмою, хоча і не належать до жодної з гілок Вікентійської Родини.

Я хотів би подякувати всім тим спільнотам, групам та окремим особам, які вже регулярно мають у своєму розкладі спільну Адорацію Пресвятих Дарів, а також приватні відвідини Ісуса в дарохранительниці. Щодо тих спільнот, які не мають регулярної щотижневої Адорації Пресвятих Дарів, я хотів би заохотити їх розпочати її в цей час Великого посту і зберегти це як регулярну молитовну практику. Групи мирян можуть організовувати поклоніння Пресвятим Дарам відповідно до своїх можливостей у парафіях чи каплицях, де вони збираються. Інші особи, які не належать до певної гілки, можуть самі визначити, як вони можуть приєднатися до Адорації Пресвятих Дарів. Окрім адорацій Пресвятих Тайн, Ісус чекає на нас у дарохранительниці 24 години на добу. Оскільки кожна Конгрегація та Асоціація Мирян Родини має бажання, щоб її члени зростали числом і святістю, Ісус точно не залишиться байдужим до нашого благання.

Нехай Пресвята Діва Марія Чудотворного Медальйону, святий Вікентій де Поль та всі святі, блаженні та слуги Божі з Руху Вікентійської родини заступаються за нас!

Ваш брат у св. Вікентії,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tomaz Mavric'.

Томаш Мавріч, СМ
Генеральний суперіор